

Frangolis S. Frangos: PONTOS HELENİZMİNİN SOYKIRIMI

Posted on 23/11/2017

Hristiyanların ve özellikle Helen ve Ermenilerin Osmanlı devlerinin ekonomik hayatında oynadıkları rol, 20inci yüzyılın başlarından itibaren onlara Osmanlı devletinin feodal yapısına karşı oluşan tepkiyi ifade etme fırsatı verdi. Osmanlı devletinde burjuva sınıfının yokluğundan kaynaklanan boşluk, bürokrasi ve ordu tarafından başarısızlıkla doldurulmaya çalışılmakta, Helen ve Ermeniler ise bu boşluktan yararlanarak demokratik burjuva devriminin gerekliliğini ifade etmekteydi. Hristiyanların ekonomik hayattaki rolleri Jön Türklerin planladıkları devriminin hızlandırılmasına neden olmuş ve 1908 yılında gerçekleşen bu devrim, köleleştirilmiş ulusların demokratik hareketlerine karşı bir karşı - devrim niteliğini almıştır.

Jön Türklerin kabul ettikleri şovenist eğilimler, Osmanlı devletindeki çeşitli ulusların varlığını inkar ederek ve azınlıkları zorla asimile politikasıyla kendilerini göstermiştir. Jön Türklerin Talat Paşa'nın başkanlığında üst düzeyde yaptıkları gizli bir toplantıda, doktor Bahaeddin Şakir «İmparatorluğumuzda eskiden kalan milletler, kökünden koparılması gereken yabancı ve zararlı otlara benzer, topraklarımızı zararlı otlardan temizleyelim. Devrimimizin amacı budur» görüşünü ifade etmiştir.

Aynı toplantıda doktor Nazım görüşlerini söyle dile getirmektedir: «Türkler ve sadece Türkler bu topraklar üzerinde bağımsız olarak yaşamalıdır. Diğer tüm unsurlar, hangi din ve inanca ait olurlarsa olsunlar yok edilmelidir. Bu ülke yabancı unsurlardan arınmalı ve bu temizleme operasyonu Türkler tarafından yapılmalıdır».

Anadolu topraklarında bir yandan Helen ve Ermenilerin özgürlük ve bağımsızlık çabaları

kendilerini göstermeye başlamış, diğer yandan Türklerin aşırı milliyetçi görüşleri bölgeyi etkilemeye başlamıştı.

Osmanlı devleti içindeki ekonomik ve askeri çıkarları nedeni ile ve güçlü bir Osmanlı devleti ile İngilizlere karşı daha iyi rekabet edeceklerine inanan Almanlar Osmanlı lehine müdahale etmekteydi. Osmanlı devletini desteklemek ve bütünlüğünü muhafaza etmek isteyen Almanya özenle Osmanlı devleti içindeki ayrılıkçı ve merkezkaç eğilimleri güçlendiren popülasyonları ortadan kaldırmayı hedefleyen bir program hazırlar. Alman emperyalizminin önemli itici gücü, Asya'da devasa işletmeleri olan Alman bankalarıdır.

Balkan Savaşlarından sonra, Almanlar, Türk ve Müslüman kitleleri Hristiyan komşularına karşı fanatizmle kışkırtmaya çalışır. Filistin topraklarında bir Alman Bankasının dağıttığı bildiri bunun kanıtıdır: «.Gavurlar ülkemizin zenginliklerini ve ticareti elimizden çaldıkları için biz Türkler aç kalıyor ve acı çekiyoruz. Daha ne kadar bu duruma göz yumacağız. Mallarını boykot edin ve onlardan alışveriş yapmaktan kaçının. Onların arkadaşlığından ne umuyorsunuz ? Onlara bunca sevgi ve arkadaşlık sunmaktan ne umuyorsunuz?»

Balkan Savaşlarından sonrası ve özellikle Birinci Dünya Savaşı'nın başlaması ile Osmanlıların 1911'de aldığı ve topraklarında yaşayan diğer ulusları yok etmeyi amaçlayan karar uygulamaya kondu. İstanbul'dan Yunanistan Dışişleri Bakanlığına gönderilen raporda şunlar ifade edilmektedir: «Jön Türklerin aldıkları kararlar arasında Helenlerin Türkleştirilmesi de bulunmaktadır, fakat bu kararın uygulanması Helenlerin toplu olarak yerleşim yerlerinde yaşaması nedeni ile mümkün değildir». Bu durumu en iyi Samsun'da yayınlanmakta olan İHO (?) gazetesi 13.10.1911 tarihli ve «Müslümanlar silah başında» manşetli sayısıyla ifade etmektedir. Makalenin içinde «Kutsal Savaş Allahın emridir. Hadi kardeşler, düşmanla savaşmak için şimdiden hazırlanalım, kanlarını içelim» İfadesi yer almaktadır.

1914 senesinde Anadolu'nun Ege sahillerini oluşturan İonia bölgesinde ve Doğu Trakya'da

yaşayan Helenlere karşı çeşitli zulümlerin uygulanmasına başlanır. 1915 senesinde gerçekleşen soykırımda bir milyon'un üzerinde Ermeni katledilir. 1916'da başlayıp 1923 senesine kadar devam eden Pontus soykırımı esnasında 350.000 Helen Türkler tarafından katledilir. Durumu, Berlin'e gönderdiği bir belgede Avusturya dışişleri bakanlığı şöyle ifade eder:

«Türkler, daha önce Ermenilere uygulamış oldukları Devlet düşmanı iddialarına atıfta bulunarak Helenlere karşı her türlü zulmü kullanarak, onları toptan imha etmektedir. Türkler tehcir metodunu büyük bir başarı ile uygulamakta, Helenler yerlerinden ve yurtlarından sökülüp sahil bölgelerinden iç bölgelere gönderilmekte, ve soğuktan donmuş, hastalıklardan kırılmış, ve açlıktan bitkin düşmüştür. Tehcir edilenlerin evleri Türk taburları tarafından yağma edilmekte ya da ateşe verilmektedir. Ermeni sürgünü ile ilgili gündemde olan bütün kararlar, Helenlere uygulanarak tekrarlanmaktadır».

Pontoslulara karşı gerçekleşen bu soykırımının nedenlerini General D. Katenyotis şöyle ifade etmektedir:

«Pontos uzakta olduğu halde, Helenlerin faaliyet alanı içinde kalmaktadır. Pontuslar, yüzyıllardır Helenizm'in muhafızları konumundadır. Helen ırkı başkalarını asimile eden ama kendisi asimile olmayan güçlü bir ırktır. Geçmişte de Latinlerin etkisinde kalmayıp onlara karşı nefret beslemiştir. Bu erdemlerinden dolayı, Osmanlı imparatorluğu, onları dağıttı, parçaladı ve İmparatorluğunun dışına attı».

Kaynak: Hangi Türkiye, Hangi Türkler, Atina 2012

Yayına Hazırlayan: S. Çetinoğlu